

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående de
av Riksdagen antagna lagarna om godkännande av
vissa bestämmelser i avtalet mellan Republiken
Finlands regering och Konungariket Sveriges
regering för undvikande av dubbelbeskattning be-
träffande skatter på inkomst och förmögenhet
samt tilläggsavtalet rörande ändring i sagda
avtal och det till avtalet fogade protokollet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland
den 28 december 1951 bör Landstinget ge sitt bifall till lag,
genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom
landskapet Åland, för så vitt i fördraget ingår bestämmelser,
som innebär upphävande eller ändring av eller avvikelse från
stadgandena i självstyrelselagen. I anseende härtill och då
ovannämnda avtal för Finlands del kan utvidgas till att även
gälla kommunalskatt i landskapet Åland, på vilket område Lands-
tinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen till-
kommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Landstingets
ställningstagande till ifrågavarande lagars ikraftträdande i
landskapet.

Med bifogande av texterna till förenämnda avtal, föreslås

att Ålands landsting måtte uttala sig
huruvida lagarnas ikraftträdande i land-
skapet Åland, till de delar sagda avtal
innebär avvikelse från självstyrelselagen,
är önskvärt.

Helsingfors, den 2 september 1977.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Uuno K. K.

Tf. justitieminister

Paul Paavela

Paul Paavela

AVTAL

mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering har, föranledda av önskan att ingå ett nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, överenskommit om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer, som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, dess kommuner eller andra offentligrättsliga juridiska personer, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är:

a) Beträffande Finland:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten;
- 2) kommunalskatten;
- 3) kyrkoskatten;
- 4) skogsvårdsavgiften; samt
- 5) sjömansskatten;

(i det följande benämnda "finsk skatt").

b) Beträffande Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripna sjömansskatten och kupongskatten;

- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

- 3) ersättningsskatten;

- 4) utskiftningskatten;

- 5) skogsvårdsavgiften;

- 6) den kommunala inkomstskatten; samt

- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Detta avtal tillämpas likaledes på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, vilka efter undertecknandet av avtalet uttages utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas icke beträffande någondera avtalsslutande staten på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på arvs- och gåvoskatter.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland, och inbegriper varje utanför Finlands territorialvatten beläget område, inom vilket Finland enligt finsk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter till havsbotten, dess underlag samt dessas naturtillgångar;

b) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige, och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar varje juridisk person och varje annan enhet, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Finland: finansministeriet eller skattestyrelsen;

2) i Sverige: finansministern eller den myndighet åt vilken uppdrages att handha frågor rörande detta avtal;

g) "medborgare" åsyftar varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat och varje juridisk person eller annan sammanslutning som tillkommit enligt gällande lag i en avtalsslutande stat;

h) "internationell trafik" inbegriper varje resa utförd av fartyg eller luftfartyg som användes av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat med undantag för resa som företages uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal skall, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. I detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat, med vilken

hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för hans levnadsintressen är beläget eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

4. Oskiftat dödsbo anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där den avlidne enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel anses ha haft hemvist vid dödsfallet.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" förstås i detta avtal en stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för nyttjande av naturtillgångar;
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete som varar över tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

- a) användning av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna förstnämnda stat regelmässigt använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget utövar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om dessa personer därvid utövar sin sedvanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Inkomst av fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. a) Uttrycket "fastighet" har — om icke bestämmelserna i punkt b föranleder annat — den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

b) Uttrycket "fastighet" inbegriper dock alltid tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag an-

gående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång.

3. Inkomst av upplåtelse av rätt att nyttja bolag tillhörig fastighet, vilken rätt grundar sig på aktie eller annan liknande andel i bolaget, får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

4. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som uppbäres genom omedelbart brukande, genom uthyrning av fastighet eller genom varje annan användning av fastighet.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 4 tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedriver verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Bestämmelserna i denna punkt medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle ha kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4. I den mån inkomst hänförlig till ett fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmas genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet överensstämmer med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpning av föregående punkter bestämmas inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel. Det förutsättes, att bestämmelserna i denna punkt icke hindrar en avtalsslutande stat att vid bestämmandet av den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället medtaga inkomst av aktier eller andelar, fordringar, egendom eller annan rättighet som äger verkligt samband med rörelse vilken bedrivs från det fasta driftstället.

Artikel 8

Inkomst av sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag, som bedriver sjöfart i internationell trafik, har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses företaget ha sin verkliga ledning i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aerotransport (ABA).

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iaktages följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i denna artikel, skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten underrättas i syfte att genomföra nödvändig justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i denna andra stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande rörande inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning (dividend)

1. Utdelning (dividend) från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen (dividenden) får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen (dividenden) har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påföres får icke överstiga:

a) 5 procent av utdelningens (dividendens) bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för finska öppna bolag, kommanditbolag och rederibolag samt svenska handelsbolag) som direkt eller indirekt behärskar

minst 25 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utbetalande bolaget;

b) 10 procent av utdelningens (dividendens) bruttobelopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av begränsningen enligt denna punkt.

Bestämmelserna i denna punkt berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen (dividenden) betalas.

3. Med uttrycket "utdelning (dividend)" förstås inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, fordringar icke inbegripna, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist jämföras med inkomst av aktier.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning (dividend) från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, i sistnämnda stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen (dividenden) har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen (dividenden) i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning (dividend), som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen (dividenden) eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämföras med inkomst av försträckning.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör, samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den gäld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelägg, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (biograffilmer samt filmer och band för radio- och televisionsutsändningar häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön

av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade royaltobeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av sådan fastighet som avses i punkt 2 av artikel 6 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, får beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som avses i punkt 3 av artikel 22, beskattas dock endast i den avtalsslutande stat där sådan egendom enligt nämnda artikel får beskattas.

3. Vinst på grund av överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom be-

skattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

4. Bestämmelserna i punkt 3 påverkar icke en avtalsslutande stats rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i den andra avtalsslutande staten förvärvar vid överlåtelse av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgöres av fastighet, under förutsättning att personen i fråga haft hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen.

Artikel 14

Fritt yrke

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast den del därav som är hänförlig till denna anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19 och 20 föranleder annat, beskattas löner, arvoden och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) mottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i denna andra stat, samt

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utföres ombord på

a) finskt eller svenskt fartyg endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet fartyget har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt fartyg, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag som har sin verkliga ledning i Finland eller Sverige, med finskt respektive svenskt fartyg;

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel beskattas inkomst, som uppbäres av person med hemvist i kommun i en avtalsslutande stat vilken direkt gränsar till landgränsen mellan Finland och Sverige, för personligt arbete som utföres i sådan kommun i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att ifrågavarande person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär uteslutande i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare uppbär genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, be-

skattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. I fall då inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv, utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

Artikel 18

Pension, m.m.

1. Pension (med undantag för pension som avses i punkt 2 av artikel 19) och liknande ersättning samt livränta, som utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

2. Utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, beskattas i denna stat.

Artikel 19

Offentligt uppdrag (allmän tjänst)

1. a) Ersättning (pension däri icke inbegripen), som betalas av en avtalsslutande stat, dess kommuner eller andra offentligrättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete, som utföres i denna stats, dess kommuners eller andra offentligrättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utföres i denna andra stat och mottagaren är en person med hemvist i denna stat som

I. är medborgare i denna stat eller

II. icke har hemvist där endast för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalsslutande stat, dess kommuner eller andra offentligrättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess kommuners eller andra offentligrättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om mottagaren av pensionen är medborgare och har hemvist i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning eller pension, som utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess kommuner eller dess andra offentligrättsliga juridiska personer.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

1. Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant, som vistas i en avtalsslutande stat utslutande för sin undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen betalas till honom från källa utanför denna stat.

2. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat, som under tillfällig vistelse i den andra avtalsslutande staten innehar anställning i denna andra stat under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda stat endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 1 500 svenska kronor per kalendermånad eller motvärdet i finska mark. Från beskattning enligt denna punkt undantages dock sammanlagt högst 4 500 svenska kronor eller motvärdet i finska mark.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i föregående stycke. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skäligen med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

Artikel 21

Övriga inkomster

Där icke bestämmelserna i föregående artiklar i detta avtal föranleder annat, beskattas inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

Artikel 22

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fastighet, som avses i punkt 2 av artikel 6, får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som är hänförlig till tillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av fartyg eller luftfartyg, som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 23

Oskiftat dödsbo

Inkomst eller förmögenhet, som beskattas hos oskiftat dödsbo i en avtalsslutande stat, får icke beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 24

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

1. Om person med hemvist i Finland uppbär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, skall Finland, såvida icke bestämmelserna i punkterna 2 och 6 föranleder annat, från den skatt som utgår på den totala inkomsten eller förmögenheten medge avdrag för den del av skatten som vid proportionell fördelning belöper på den inkomst respektive förmögenhet som får beskattas i Sverige.

2. Om person med hemvist i Finland uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Sverige, skall Finland från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp, motsvarande den skatt som erlagts i Sverige. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten,

beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Sverige.

3. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Sverige, såvida icke bestämmelserna i punkterna 4, 5 och 6 föranleder annat,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Finland;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Finland.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av svensk inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Finland.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall, då enligt särskild lagstiftning lättad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad ej medgivits.

5. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda staten inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppbärs från den andra avtalsslutande staten eller den förmögenhet som innehas där.

6. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär vinst, som avses i punkt 4 av artikel 13 och som kan beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall denna andra stat från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den förstnämnda avtalsslutande staten erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten i den andra avtalsslutande staten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

2 167700789V

Artikel 25

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett om han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som medborgare i denna andra stat är eller kan bli underkastade.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller personer med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses icke medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten. Bestämmelsen medför icke heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för utdelning (dividend) eller annan utbetalning till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Bestämmelsen i första stycket hindrar icke heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som uppbäres av fast driftställe, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i den andra avtalsslutande staten. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag och därmed jämförliga bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på deras inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav,

som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

4. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men icke själv kan åstadkomma en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal. De behöriga myndigheterna kan träffa skälig överenskommelse även beträffande frågor som — utan att vara reglerade i avtalet — på grund av olikhet i de båda staternas principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma ifråga om de direkta skatterna på inkomst och förmögenhet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 27

Diplomatiska och konsulära tjänstemän

1. Bestämmelserna i detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

2. Diplomatsk eller konsulär tjänsteman (med undantag för honorärkonsul) eller tjänsteman vid avtalsslutande stats representation med stadigvarande uppdrag, vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten eller i en tredje stat, anses — utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 av artikel 4 i detta avtal — vid tillämpningen av avtalet ha hemvist i den utsändande staten om

a) han icke är medborgare i mottagarstaten, och

b) han enligt folkrättens allmänna regler icke kan beskattas i sistnämnda stat för inkomst från källa utanför denna stat.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras. Avtalet träder i kraft när båda regeringarna genom notväxling i Helsingfors underrättat varandra om att ratifikation skett. Dess bestämmelser tillämpas första gången

a) såvitt avser skatt som uttages vid källan, på inkomst som uppbäres den 1 januari närmast efter ikraftträdandet, och

b) såvitt avser annan skatt på inkomst och skatt på förmögenhet, på sådan skatt som utgår på grund av beskattning (taxering) andra kalenderåret närmast efter ikraftträdandet.

2. Avtalet den 21 december 1949 mellan Republiken Finland och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, tilläggsavtalet till samma avtal den 19 juni 1958 och överenskommelsen den 9 september 1968 skall upphöra att gälla och skall icke längre tillämpas såvitt avser skatter på inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 1.

Artikel 29

Upphörande

1. Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat.

2. Vardera avtalsslutande staten kan — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) såvitt avser skatt som uttages vid källan,

den 1 januari det år som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, och b) såvitt avser annan skatt på inkomst och skatt på förmögenhet, vid beskattningen (taxeringen) andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 27 juni 1973 i två exemplar på finska och svenska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Republiken Finlands regering:

Richard Tötterman

För Konungariket Sveriges regering:

Göran Ryding